

Nuorten Osasto

Minkä nuorena oppii,
sen vanhana taitaa

WOODLAND, WASH.

Tervehdän Toveritarta ja sen lukijakuntaa ja annan tietää, että kesäkin jo aikoo tulla! Lumet ovat jo melkein kaikki lähteneet, ja luonto on paljaana kaikessa viheriäisyydessään, näyttäen hyvin lupaavalta.

Kesän tullessa näyttävät kapitalistien työmarkkinat hieman vilkastuvan. Kaikkialla kuuluu puheita, että "kämpät" aukeavat! "Hetimit kun lumet lähtevät metsistä, niin pääsee tienaamaan." Monen työ-orjan mielet ovat iloisia kun pääsee taas raatamaan, ja kapitalistia rikastuttamaan. Ja suotta he eivät iloitsi, sillä ovathan he jo saaneet "leioffia" niin kauan, että ovat monet jo kerinneet monen monta kertaa toivoa, että kun pääsisi tienaamaan. Mutta samalla kun orjat pääsevät tienaamaan, niin nylkee kapitalismi heidän työstään suunattomia voittoja, ja helppohan se on heille se tehdä. Eihän lännen puuteollisuus työläiset ole missään järjestyksessä, jota "epäkohtaa" kapitalisti käyttää hyväkseen, teettään niin pitkiä työpäiviä ja maksaen sellaista palkkaa orjilleen kuin haluaa.

Kyllä pitäisi meidän jo käsitellä järjestyksen tärkeys. Järjestyksellämme ja pienin joukoin emme voi taistella kapitalistien järjestöä vastaan, vaan kun me perustamme järjestön ja toimimme yksimielisesti, niin silloin, vasta silloin, meillä voi olla voittamisen toiveita!

On tosiaan huono tapa, että sanomalehtien kautta kinastellaan, mutta siitä huolimatta toivon, että toimitus antaisi luvan minulle vähän huomauttaa sitä "Kynää," joka Astorian Sanomissa on vastailut siihen minun ensimmäiseen kirjeeseeni, että vastedes kun vastaillette niin pysykää asiassa, vaan älkää puhuko tykkäänään toisesta asiasta ja vääristellä minun kirjettäni. Liekö teillä kaikilla niin huono muisti, ettette muista kuinka se oli, jota kyllä pahoin epäilen, sillä kun joillakin teistä on niinkin huono muisti, ettette muista ihmisten postitakaan jättää sinne mihin se kuuluu vaan vielette monta mailia sivu kotianne, ja sieltä sitte täytyy lähettää takaisin posti johon se kuuluu muilla ihmisillä. Sanotteko ettette muistanut jättää postia tullessanne vai valehtelitko joltain muuta?

Sitten vielä "Kynä" kysyy, että jos minua on pyydetty heidän haalillensa, ja huomauttaa, että sen jälestä kun meidän haali paloi on heillä ollut kyllin vieraita vaikka en minä olisi siellä ollutkaan. Minua ei yksityisenä ole käsketty kyllä sinne vaan yleinen tapa on, että tansseihin ja iltamiin ei yksityisesti käsketä ketään vaan käsketään kaikkien tulemaan ja toivotaan, että kun tulisi ihmisiä paljon. He haluavat pitää tansseja ja iltamia vaan

omalla joukollaan ilman muita sivullisia, ja heidän joukkonsa ei suuri ole, siihen sisältyen kolme eli neljä perhettä lapsineen.

Kyllä nyt jo lopetan tämän kinastelun, vaan jos "Kynä" vielä jatkaa niin olen minä valmis myös jos Toverittaren toimitus suvaitsee tällaisia kirjeitä päästää nuorten osastoon.*)

T. W., POIKA.

NEWARK, N. J.

Nyt minäkin alan innostua Nuorten osastoon kun keskustelua on ehdotettu niin hyvästä aiheesta, kuin olojen parantamisesta. Se puku keskustelu oli kyllä palkallaan aluksi, vaikka ei se nyt erittäin kehittävääkään itse asia ollut. Helppotajuisuuden puolesta se ansaitsi kiitoksen. Nuorten jotka ei ole oppineet keskustelemaan on mahdoton alkaa jostakin vaikeasta yhteiskunnallisesta asiasta keskustelemaan. Kipinästä tuli syty, sanotaan. Kerran, kun uskaltaa ajatuksensa ilmituoda lehden palstoilla tekee mieltä toisen ja kolmannen kerran. Näin kehittyä ajatuskyky, että voi ruveta kirjoittamaan tärkeämpääkin, kuin pukukysymys on.

Palvelijana minä vaattisin aivan ensiksi työajan rajoituksen, ettei se olisi kuten nykyisessä yhteiskunniassa ihan määräämätön. Palvelijan pitää ilman mitään voi teettää työtä vähintään 25 tuntia vuorokaudessa jos siinä ei olisi se pieni ero, että vuorokaudessa on vaan 24 tuntia. Kun työaika olisi rajoitettu vaikkapa 8 tunniksi vuorokaudta kohden. Tavallisesti työt saa tehdä 12-14 tuntia päivää kohden, joku ehken tuumaa New Yorkin tytön tavoin, että sitte sitä voi ottaa kaksi palkkaa, jos työaika on vaan 8 tuntia. Monellekin on elämän päämäärät, työ ja sänky, niin ei sitä kuuttatoista tuntia mitenkään jaksa nukkua. Voisi sitä sen käsityksen mukaan ottaakin toisen palkan.

Itsetietoinen työläinen ajattelee asiaa toiselta kannalta. Kahdeksassa tunnissa ehtii tehdä työtä ihan tarpeeksi, sillä työnteolla ei ole vielä kukaan rikastunut. Itensä kehityksensä ja sosialismin eteen toimintaan voisi käyttää toisen kahdeksan tuntia ja kolmannen lepoon.

Palkka määrät olisi myös tarpeelliset, vapaus käyttää lomaikkinsä missä haluaa ja paljon muutakin olisi kipeästi parannuksen syitä. Mutta suurin syy on kuitenkin se, ettei kaikki työläiset käsitä yhteistoiminnan tärkeyttä, yksilöinä me emme voi mitään parannuksia saada, vaan joukkoina sosialismin periaatteiden mukaan, me voimme muuttaa tämän yhteiskunnan. Syyt kun poistetaan, niin seuraukset katoavat itsestään. Kuinka kauan työläiset annamme olla muutamien harvojen vallassa? Meillä on voimaa, kun kokoamme sen yhteen kohota raskeinkin taakan alta.

Siis nuoret toimikaamme mekin siihen suuntaan, että tulevaisuudessa voittoa meidän on. Levittämällä sosialistisia sanomalehtiä ja kirjallisuutta kirjottamalla Toverittaren mielipiteitämme, me voimme tehdä paljon yhteisen asiamme hyväksi.

S. K.

KILPAILUUN

ovat tähän mennessä ottaneet osaa: Mi—mi, Berkeley, Cal., Fred Koski, Woodland, Wash. ja Waino Matson, Seattle, Wash.

Kiiruhtakaa nuoret kirjotta-

*) Tuskin kannattaa ostaa ruutia ja ampua varikseja. Onhan meillä paremmistakin asioista kirjoittamista. — Toim.

maan. Aine on: "Miten voi Amerikan suomalainen nuorisoparhaiden edistää sosialistipuoluetta." Kirjotukset tulee lähettää Toverittaren toimitukselle ennen maalisk. 10 päivää.

PALVELUSTYTÖN MIETTEITÄ SUUR NEW YORKISTA.

Kun joutuu tänne suurkaupungin huminaan, ei juuri jouda ajattelemaan muuta kuin työtä. Ja kun vielä sattuu joutumaan sellaiseen paikkaan jossa on kultainen vapaus kahlittu, et pääse ulos kun joskus määrättyinä aikoina ja muista sitte saapua kotiinkin kello yksitoista, tai muuten saat mennä. Voiko sitte ottaa osaa toimintaan? Ei, vaikka mieli tekisi. Täälläkin, kun haalilla aletaan hyvin myöhään, juuri siksi, kun työt pääsevät ulos myöhään. Mutta nykyään täytyy vaan tyytyä kovaan kohtaloonsa, sillä ei ole kovinkaan hauska kulkea "kapsäkki" kädessä yhden ja toisen "akan" ovi kelloja soittamassa, jos sitte voit johonkin "läpeen" jäädä päiväksi pariiksi. Tyydy vaan kauniisti, sillä nyt on vaikeat ajat. Toiskieliset lehdet kyllä valittavat, että on vaikea saada tyttöjä. Kaikki vaativat paljon palkkaa. Mutta ei se ole syynä, vaan se, ettei ole tarpeeksi vanhaastamaista tulleita tyttöjä. Täällä New Yorkissa on paljon akkoja, jotka vain tykkäivät vasta maahan tulleista, juuri siksi että niitä saa tekemään mitä vaan ja vähällä palkalla. Joo, sitte kun tyttö on ollu kolmisen kuuta, on hän sen verran "jänkkiintynyt," että osaa pyytää lisää palkkaa. No sitte saat lähteä ja tilalle otetaan toinen samanlainen.

Nykyään kun siirtolaisuus on vähentynyt, niin alkaa kuulua ruikutusta jos jonkinlaista. Joka paikassa kysytään "todistuksia" ja minäkään en ole sen paremmin ottanut sitä huomiooni. Californiassa niitä harvojen kysyttiin, en tiedä miten siellä nyt on?

Joo, palvelustyöltä aina vaaditaan hyvät puolet: rehellisyys, puhtaus ja ennenkaikkea hyvä puskemaan työtä. Mutta me emme koskaan vaadi arvoisilta rouviltä edellisen tytön jättämään todistusta, omista tavoistaan miten hän kohtelee tyttöjä. Onko kunnollinen huone ja ruoka; saako vapautta y.m. Ei, me emme kysy, meidän vaan täytyy tyytyä vaikka olisi kuinka helvetillinen ollu. Kylmillä ilmoilla olet vähällä jäätyä ja kuumilla ilmoilla on olo aivan sietämätön.

Mutta me tyydymme! Kuinka kauvan? Milloin me palvelustyöt järjestymme? Muistan setä Nuortevan kerran "Frisossa" pitämässä puheessa sanoneen että metsätyöläisiä ja palvelustyöttöjä on vaikea järjestää, mutta edellä mainitut ovat enimmäkseen jär-

jestyneitä. *) Me palvelijat vielä olemme järjestyttömänä, ties kuinka kauvan? Jos me tekisimme työtä yhdessä suuressa paikassa niin olisi niitä helpompi saada hereille, mutta me teemme jokainen työtä eri "poosulle" ja olot ovat erilaiset; toisilla hiukan valoisampaa, toisilla synkkää, harmaata. — Tervehdys lännelle tovereille ja kaikille Toverittaren lukijoille.

Olga Kivinen.

TALVI-ILLAN MIETELMIÄ.

Olen jo pitemmän aikaa Toveritarta seurattessani ihmetellyt sitä seikkaa, kun ei juuri milloinkaan näy kirjoituksia Montanasta, että mikäähän kumma siinä lienee? Eikö tässä valtiossa sitte olekaan sosialistisia naisia? Luulen niitä olevan, sillä onhan valtiossamme suuria suomalaisten pesäpaikkoja kuten Red Lodge ja Butte ynnä monta muuta vähän pienempää, joissa on osastot toimimassa ja totta kai niissä naisyakin lienee.

Mutta ovatko sitten naisemme niin kykenemättömiä että eivät saata edes joskus omaa lehteään muistaa kirjoituksella. Sitäkään en usko sillä yritänhän minäkin aina joskus, vaikka harvoin jotakin paperille tohertää ja ainakin olen itseäni nolommaksi luullut. Ei, kyllä sinä vika täytyy olla joku muu. Eiköhän se mahtane olla vain haluttomuus, sillä sanoohan sananlasku, "Kun innostus puuttuu, niin kaikki poutuu."

Ei hyvät siskot, kyllä se minun hullukseni parasta lienee, että mekin karistelemme sen verran unta silmistämme, että näemme piirustella mustaa valkoisen päälle, ja alamme pohtia asioita, jotka kuuluvat meille sillä ei niitä kaikkia käy heittäminen miesten hureiksi.

Ja onhan huomollista että lehtekin saa paljon paremmin kaupaksi, jossa on usein paikkakunnalta kirjoituksia, sillä minun tie täkseen tulee Montanahan niin vähän Toveritarta suomalaisten lukua verraten, että hävetä täytyy niitä numeroita katsella. Senkin puolesta olisi alettava tekemään jotakin, sillä jos yhä samaa vähäpätimättömyyttä jatkamme niin kohta olemme paljon jälessä toista siskoistamme muualla maailmassa. Sentähden aletaanpas kirjoittelemaan joka paikkakunnalta, että joka numerossa olisi edes yksi kirjoitus meidänkin valtiosta. Tällä toivomuksella heitan tämän laihan sepustukseni toiseen kertaan. Toivotan vain kaikille Toverittaren lukijoille taistelutarmoista vuoden jatkoa.

Whitcomb, Mont., 1-31, 1916.
ANNA HILL.

*) Kyllä metsätyöläisetkin ovat kauttaaltaan järjestyttömiä. — Oikoluk, huom.